BENDROJO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2011 m. rugsėjo 9 d.*

Byloje T-29/08

Liga para Protecção da Natureza (LPN), įsteigta Lisabonoje (Portugalija), atstovaujama advokato P. Vinagre e Silva,

ieškovė,

palaikoma

Danijos Karalystės, iš pradžių atstovaujamos B. Weis Fogh, vėliau C. Vang,

Suomijos Respublikos, iš pradžių atstovaujamos J. Heliskoski, A. Guimaraes-Purokoski, M. Pere ir H. Leppo, vėliau J. Heliskoski ir A. Guimaraes-Purokoski,

* Proceso kalba: portugalų.

ir

Švedijos Karalystės, atstovaujamos A. Falk, S. Johannesson ir K. Petkovska,

įstojusių į bylą šalių,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą P. Costa de Oliveira ir D. Recchia,

atsakovę,

dėl ieškinio, kuriuo prašoma panaikinti 2007 m. lapkričio 22 d. Komisijos sprendimą, kuriuo patvirtintas atsisakymas suteikti galimybę susipažinti su dokumentais, esančiais Portugalijos Respublikos atžvilgiu pradėtos procedūros dėl įsipareigojimų neįvykdymo, kurioje nagrinėjamas Saboro upės užtvankos statybos Portugalijoje projektas, galėjęs pažeisti 1979 m. balandžio 2 d. Tarybos direktyvą 79/409/EEB dėl laukinių paukščių apsaugos (OL L 103, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 1 t., p. 98) ir 1992 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyvą 92/43/EEB dėl natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsaugos (OL L 206, p. 7; 2044 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 2 t., p. 102), byloje,

BENDRASIS TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas J. Azizi (pranešėjas), teisėjai E. Cremona ir S. Frimodt Nielsen,

posėdžio sekretorius J. Palacio González, vyriausiasis administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2010 m. spalio 5 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Teisinis pagrindas

Reglamentas (EB) Nr. 1049/2001

1 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (OL L 145, p. 43; 2044 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 3 t., p. 331) apibrėžiami EB 255 straipsnyje numatytos teisės susipažinti su šių institucijų dokumentais principai, sąlygos ir apribojimai.

2 Pagal Reglamento Nr. 1049/2001 2 straipsnį:

„1. Bet kuris Sąjungos pilietis ir bet kuris fizinis ar juridinis asmuo, gyvenantis ar turintis registruotą buveinę valstybėje narėje, turi teisę, laikydamasis šiame reglamente nustatytų principų, sąlygų ir apribojimų, susipažinti su institucijų dokumentais.

<...>

3. Šis reglamentas taikomas visiems institucijos turimiems dokumentams, tai yra, jos parengtiems arba gautiems ir esantiems jos žinioje, susijusiems su visomis Europos Sąjungos veiklos sritimis.

<...>.“

3 Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2, 3 ir 6 dalyse nurodyta:

„2. Institucijos nesuteikia galimybės susipažinti su dokumentais, dėl kurių atskleidimo nukentėtų apsauga:

— <...>,

— teismo proceso ir teisinės pagalbos,

— inspekcijų, tyrimų ir audito tikslų,

nebent atskleidimo reikalautų viršesnis viešasis interesas.

3. Galimybė susipažinti su institucijos parengtais dokumentais, skirtais vidaus naudojimui arba su institucijoje gautais dokumentais, susijusiais su tokiu klausimu, dėl kurio institucija dar nėra priėmusi sprendimo, nesuteikiama, jei dokumento atskleidimas rimtai pakenktų institucijos sprendimų priėmimo procesui, nebent atskleidimo reikalautų viršesnis viešasis interesas.

4. Galimybė susipažinti su dokumentu, kuriame pareikšta vidaus reikmėms skirta nuomonė, esanti svarstymų ir preliminarių konsultacijų minimos institucijos viduje dalimi, nesuteikiama netgi po to, kai sprendimas jau yra priimtas, jei dokumento atskleidimas rimtai pakenktų institucijos sprendimų priėmimo procesui, nebent atskleidimo reikalautų viršesnis viešasis interesas.

<...>

6. Jei kuri nors iš išimčių yra taikoma tiktai kai kurioms dokumento dalims, likusios dokumento dalys yra išduodamos."

Reglamentas (EB) Nr. 1367/2006

4 Pagal 2006 m. rugsėjo 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1367/2006 dėl Orhuso konvencijos dėl teisės gauti informaciją, visuomenės da-

lyvavimo priimant sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais nuostatų taikymo Bendrijos institucijoms ir organams (OL L 264, p. 13) 8 konstatuojamąją dalį:

„Šiame reglamente informacijos apie aplinką sąvokos apibrėžimas apima bet kokia forma pateiktą informaciją apie aplinkos būklę. Šios sąvokos apibrėžimas, kuris buvo suderintas su 2003 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2003/4/EB dėl visuomenės galimybės susipažinti su informacija apie aplinką ir panaikinančioje Tarybos direktyvą 90/313/EEB (OL L 41 <...>, p. 26; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 7 t., p. 375) priimtu apibrėžimu, yra tokio paties turinio kaip Orhuso konvencijoje pateiktas apibrėžimas. „Dokumento“ sąvokos apibrėžimas, pateiktas Reglamente <...> Nr. 1049/2001, apima informaciją apie aplinką, kaip apibrėžta šiame reglamente.“

5 Pagal Reglamento Nr. 1367/2006 15 konstatuojamąją dalį:

„Tais atvejais, kai Reglamentas <...> Nr. 1049/2001 numato išimtis, šios turėtų būti taikomos laikantis bet kurių konkretesnių nuostatų dėl prašymų gauti informaciją apie aplinką pagal šį reglamentą. Atsisakymo suteikti informaciją pagrindai teisės gauti informaciją apie aplinką atveju turėtų būti aiškinami ribojančiai, atsižvelgiant į visuomenės interesą, patenkintą atskleidus informaciją, ir į tai, ar prašoma informacija yra susijusi su dujų ar teršalų išmetimu į aplinką. <...>“

6 Reglamento Nr. 1367/2006 3 straipsnyje nurodyta:

„Reglamentas <...> Nr. 1049/2001 taikomas bet kokiam pareiškėjo prašymui susipažinti su Bendrijos institucijų ir organų turima informacija apie aplinką, nediskriminuojant dėl jo pilietybės, tautybės ar nuolatinės gyvenamosios vietos, o juridinio asmens atveju – nediskriminuojant dėl jo registruotos buveinės ar pagrindinės veiklos vietos.

<...>.“

7 Pagal Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio „Išimčių taikymas prašymams susipažinti su informacija apie aplinką“ 1 dalį:

„Kiek tai susiję su Reglamento <...> Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirma ir trečia įtraukomis, išskyrus tyrimus, ypač tuos, kurie vykdomi dėl galimų Bendrijos teisės pažeidimų, laikoma, kad svarbesnis visuomenės interesas atskleisti informaciją yra tuomet, kai informacija, kurios prašoma, yra susijusi su dujų ar teršalų išmetimu į aplinką. Dėl Reglamento <...> Nr. 1049/2001 4 straipsnyje nustatytų kitų išimčių – atsisakymo pagrindai aiškinami ribotai, atsižvelgiant į visuomenės interesą atskleisti informaciją, ir į tai, ar informacija, kurios prašoma, susijusi su dujų ar teršalų išmetimu į aplinką.“

Faktinės aplinkybės

8 Ieškovė *Liga para Protecção da Natureza* (LPN), pagal Portugalijos teisę Lisabonoje (Portugalija) įsteigta asociacija, priklauso *Plataforma Sabor Livre*, kurios narės yra nevyriausybinės aplinkos apsaugos organizacijos (NVO). Ji stebi Saboro upės užtvankos statybos Portugalijoje projektą (toliau – užtvankos projektas), rūpindamasi, kad atitinkamoms rūšims ir buveinėms būtų užtikrinta 1992 m. gegužės 21 d. Tarybos Direktyvoje 92/43/EEB dėl natūralių buveinių ir laukinės faunos be floros apsaugos (OL L 206, p. 7; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 2 t., p. 102, toliau – Buveinių direktyva) įtvirtintus reikalavimus atitinkanti apsauga.

9 2003 m. balandžio 22 d. raštu LPN Europos Bendrijų Komisijos Aplinkos apsaugos generaliniame direktorate (GD) pateikė skundą, kurio registracijos Nr. 2003/4523, ir tvirtino, kad užtvankos projektu pažeidžiama Buveinių direktyva ir daroma žala Bendrijos svarbos teritorijoms (BST) – Morais vietovei ir Saboro ir Masanso upėms.

10 Gavusi šį skundą Komisija Portugalijos Respublikos atžvilgiu pradėjo procedūrą dėl įsipareigojimų neįvykdymo ir kreipėsi į Portugalijos valdžios institucijas, siekdama nustatyti, ar užtvankos projektu galėjo būti pažeista 1979 m. balandžio 2 d. Tarybos direktyva 79/409/EEB dėl laukinių paukščių apsaugos (OL L 103, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 1 t., p. 98) ir Buveinių direktyva.

11 2007 m. kovo 27 d. raštu LPN paprašė Aplinkos apsaugos GD suteikti galimybę susipažinti su informacija, susijusia su skundo nagrinėjimu, „Komisijos darbo grupės“ parengtais dokumentais ir dokumentais, kuriuos Komisija išsiuntė Portugalijos valdžios institucijoms ir kuriuos iš jų gavo.

12 2007 m. gegužės 22 d. raštu Aplinkos apsaugos GD, remdamasis Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečia įtrauka, atmetė LPN pateiktą prašymą suteikti galimybę susipažinti su dokumentais ir nurodė, kad atskleidus nagrinėjamus dokumentus nukentės sklandi pagal EB 226 straipsnį pradėtos procedūros dėl įsipareigojimų neįvykdymo eiga; per šią procedūrą Komisija ir valstybės narės turi bendradarbiauti vienos kitomis pasitikėdamos, kad galėtų pradėti derybas ir taikiai išspręstų nesutarimą. Šiame rašte nurodyta, kad 2005 m. spalio 18 d. Komisija išsiuntė Portugalijos valdžios institucijoms oficialų pranešimą, į kurį jos atsakė 2005 m. gruodžio 16 d., ir kad nuo tada, siekiant išspręsti nesutarimą, palaikomi dvišaliai santykiai.

13 2007 m. birželio 14 d. raštu, išsiųstu Komisijai ir joje užregistruotu 2007 m. birželio 22 d., LPN pakartojo prašymą suteikti galimybę susipažinti su dokumentais ir pareikalavo, kad Komisija persvarstytų savo neigiamą sprendimą.

14 2007 m. liepos 16 d. raštu Komisija pranešė LPN, kad pagal Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnio 2 dalį terminas atsakyti į prašymą pratęstas 15 darbo dienų, t. y. iki 2007 m. rugpjūčio 3 d.

15 2007 m. rugpjūčio 3 d. raštu Komisija pranešė LPN, kad dėl prašomų dokumentų kiekio jis negali laiku atsakyti į prašymą ir kad Komisija daro viską, kas įmanoma, kad kuo greičiau pateiktų jai galutinį atsakymą.

16 Portugalijos Ekonomikos ministrui viešai paskelbus, kad Komisija nutraukė arba ketina nutraukti skundo, kurį gavusi pradėjo su užtvankos projektu susijusią procedūrą dėl įsipareigojimų neįvykdymo, nagrinėjimą, LPN 2007 m. rugsėjo 27 d. ir spalio 1 d. išsiuntė Komisijai dar du laiškus.

17 2007 m. lapkričio 9 d. raštu Aplinkos apsaugos GD iš esmės atsakė, kad Komisija nebaigė procedūros dėl įsipareigojimų neįvykdymo, tačiau šią procedūrą vykdo „prioritetine tvarka“, kad greitai užbaigtų vertinimą. Be to, ji nurodė, kad pagal jos „vidaus taisykles“ skundo pateikėjai bus pranešta apie bylos nagrinėjimo eigą ir ji galės pateikti savo pastabas prieš Komisijai priimant sprendimą.

18 2007 m. lapkričio 22 d. raštu (toliau – ginčijamas sprendimas) Komisija atsakė į 2007 m. birželio 14 d. LPN raštą ir patvirtino, kad atsisako suteikti galimybę susipažinti su prašomais dokumentais.

19 Grįsdama ginčijamą sprendimą Komisija iš esmės nurodo, kad visiems dokumentams, dėl kurių ji susirašinėjo su Portugalijos valdžios institucijomis, taikoma Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje numatyta išimtis, išaiškinta 2001 m. gruodžio 11 d. Pirmosios instancijos teismo sprendime *Petrie ir kt. prieš Komisiją* (T-191/99, Rink. p. II-3677, 68 punktas), skirta apsaugoti inspekcijų, tyrimų ir audito tikslus.

20 Komisija konkrečiai nurodė, kad per procedūrą dėl įsipareigojimų neįvykdymo Komisija ir atitinkama valstybė narė turi viena kita pasitikėti, kad galėtų pradėti derybų bei kompromiso procesą ir taikiai, nesikreipdamos į Teisingumo Teismą, išspręsti nesutarimą. Ji taip pat pastebėjo, kad Komisijos ir Portugalijos valdžios institucijų derybų procesas nuolat vyko ir kad kelis kartus buvo pasidalyta nuomonėmis ir įvyko arba dar rengiami susitikimai, siekiant įvertinti užtvankos projekto poveikį. Todėl ji mano, kad paskelbus prašomus dokumentus nukentėtų Komisijos galimybė išnagrinėti tariamą pažeidimą, turint mintyje, kad ji tikisi šiuo atveju nesutarimą su Portugalijos valdžios institucijomis išspręsti taikiai, nesikreipdama į Teisingumo Teismą. Be to, ji mano, kad negalima, kaip numatyta Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 6 dalyje, suteikti galimybės „susipažinti su dalimi“ minėtų dokumentų, nes išimtis, kuria remiamasi, taikoma šių dokumentų visumai.

21 Komisija mano, kad nėra ir galimo „viršesnio viešojo intereso“ pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies paskutinį sakinį. Anot jos, Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalis, pagal kurią laikoma, kad svarbesnis visuomenės interesas atskleisti informaciją yra tuomet, kai prašoma informacija yra susijusi su

dujų ar teršalų išmetimu į aplinką, netaikoma galimo įsipareigojimų pagal Bendrijos teisę neįvykdymo tyrimui, o būtent toks atliekamas šiuo atveju. Ji patikslino, jog pavojaus, kad rimtai pažeista Buveinių direktyva, atveju nėra ir tokio intereso, nes tik Teisingumo Teismas turi kompetenciją pripažinti, kad atitinkama valstybė narė neįvykdė įsipareigojimų pagal EB sutartį. Anot jos, atskleidus prašomus dokumentus šis klausimas nepaaiškės, kol Teisingumo Teismas jo galutinai neišspręs.

22 2008 m. sausio 7 d. raštu LPN, remdamasi Reglamentu Nr. 1049/2001, paprašė Komisijos pateikti „2007 m. lapkričio 22 d." Aplinkos apsaugos GD rašte minėtas „vidaus taisykles", kad ji galėtų „geriau įvertinti ir sekti" skundo nagrinėjimo procedūrą.

23 2008 m. sausio 18 d., t. y. šio ieškinio dėl ginčijamo sprendimo pareiškimo dieną, Aplinkos apsaugos GD pranešė LPN ketinanti pasiūlyti Komisijai nutraukti jos skundo, dėl kurio pradėta su užtvankos projektu susijusi procedūra dėl įsipareigojimų neįvykdymo, nagrinėjimą ir pasiūlė jai per mėnesį nuo šio rašto gavimo dienos pateikti, jos manymu, reikšmingas pastabas.

24 2008 m. vasario 6 d. raštu, išsiųstu Aplinkos apsaugos GD, LPN pakartojo prašymą suteikti galimybę susipažinti su procedūros dėl įsipareigojimų neįvykdymo byloje esančiais dokumentais ir šio GD 2007 m. lapkričio 9 d. rašte minėtomis Komisijos „vidaus taisyklėmis", su kuriomis, anot jos, jai būtina susipažinti, kad galėtų veiksmingai pasinaudoti teise būti išklausytai ir pateikti „reikšmingas pastabas". Ji taip pat paprašė, kad atsakyti skirto vieno mėnesio termino eiga prasidėtų nuo tos dienos, kurią ji gaus nurodytą papildomą informaciją ir prašomus dokumentus.

25 2008 m. vasario 19 d. raštu, išsiųstu Komisijai, LPN pakartojo prašymą suteikti galimybę susipažinti su specifinėmis Komisijos „vidaus taisyklėmis“.

26 2008 m. vasario 27 d. LPN pateikė Komisijai pareiškimą, kuriame išdėstė techniniais, formaliais ir teisiniais argumentais pagrįstą prieštaravimą dėl sprendimo nutraukti jos skundo nagrinėjimą.

27 2008 m. kovo 4 d. laišku LPN patikslino 2008 m. vasario 27 d. pareiškime pateiktas pastabas.

28 2008 m. balandžio 3 d. raštu Komisija iš esmės pranešė LPN, kad, pirma, 2008 m. vasario 28 d. posėdyje ji nusprendė nutraukti skundo dėl užtvankos projekto nagrinėjimą, antra, vykdant procedūrą dėl Bendrijos teisės pažeidimo skundo pateikėjai neturi išimtinės teisės susipažinti su dokumentais, todėl gali naudotis tik bendra tokia teise, numatyta Reglamentu Nr. 1049/2001, ir, trečia, Komisijai nutraukus skundo nagrinėjimą, minėto reglamento 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje numatyta išimtis nebetaikoma, tad nuo šiol jai galima pateikti prašomus dokumentus, jeigu jiems netaikoma kita išimtis pagal šį reglamentą. Todėl Komisija pridėjo dokumentų sąrašą „Bylos dokumentų sąrašas“. Galiausiai Komisija pateikė motyvus, kodėl mano, jog pagal taikomą Bendrijos aplinkos apsaugos teisę nebereikia nagrinėti skundo.

29 LPN paprašė suteikti galimybę susipažinti su kai kuriais Komisijos pateiktame „Bylos dokumentų sąraše“ nurodytais dokumentais.

30 2008 m. gegužės 9 d. Teismo kanceliarijoje pateiktu pareiškimu, kurio registracijos Nr. T-186/08, LPN pareiškė ieškinį dėl 2008 m. vasario 28 d. Komisijos sprendimo nutraukti skundo nagrinėjimą.

31 2008 m. birželio 20 d. LPN galėjo susipažinti su Aplinkos apsaugos GD bylomis ir kai kurių prašytų dokumentų turiniu.

32 2008 m. liepos 11 d. raštu LPN pakartojo prašymą suteikti galimybę susipažinti su dokumentais, kurių turinys jai nebuvo atskleistas arba buvo atskleistas tik iš dalies.

33 2008 m. spalio 24 d. raštu SG.E.3/MIB/psi D(2008) 8639 (toliau – 2008 m. spalio 24 d. sprendimas), Komisija pirmiausia suteikė LPN galimybę susipažinti su visų prie šio rašto pridėtame sąraše esančių 21 dokumento turiniu. Tada ji suteikė LPN galimybę iš dalies susipažinti su minėtame sąraše esančių 16 dokumentų turiniu. Galiausiai ji atsisakė suteikti LPN galimybę susipažinti su šiame sąraše esančiais kitais 10 dokumentų (žr. 2008 m. spalio 24 d. sprendimo 2.1–2.3 punktus). Grįsdama atsisakymą suteikti galimybę susipažinti su kai kuriais dokumentais ar kai kuriomis dokumentų dalimis, ji nurodė Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje numatytą išimtį, susijusią su sprendimų priėmimo proceso apsauga, o kai kurių vieno dokumento dalių atžvilgiu ji taip pat rėmėsi to paties reglamento 4 straipsnio 2 dalies antroje įtraukoje nurodyta išimtimi, susijusia su teismo proceso apsauga (žr. 2008 m. spalio 24 d. sprendimo 2.4.1 ir 2.4.2 punktus).

34 2008 m. lapkričio 7 d. raštu Komisija perdavė LPN du papildomus dokumentus.

35 2009 m. rugsėjo 7 d. Nutartimi *LPN prieš Komisiją* (T-186/08, neskelbiamas Rinkinyje) Teismas atmetė kaip nepriimtiną šio sprendimo 30 punkte minimą LPN ieškinį dėl 2008 m. vasario 28 d. Komisijos sprendimo nutraukti skundo nagrinėjimą panaikinimo.

Procesas ir šalių reikalavimai

36 2008 m. sausio 18 d. Teismo kanceliarijai pateiktu pareiškimu LPN pareiškė šį ieškinį.

37 Atitinkamai 2008 m. gegužės 8 d., 19 d. ir 20 d. Teismo kanceliarijai pateiktais dokumentais Danijos Karalystė, Suomijos Respublika ir Švedijos Karalystė paprašė leisti įstoti į šią bylą palaikyti LPN reikalavimus. 2008 m. liepos 8 d. Teismo trečiosios kolegijos pirmininkas nutartimi leido joms įstoti į bylą. 2008 m. rugpjūčio 27 d. Suomijos Respublika pateikė įstojimo į bylą paaiškinimą, o 2008 m. rugsėjo 22 d. tai padarė Danijos Karalystė ir Švedijos Karalystė. 2009 m. vasario 5 d. Komisija pateikė pastabų dėl šių įstojimo į bylą paaiškinimų

38 LPN, palaikoma įstojusių į bylą šalių, Teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą sprendimą,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

39 Atsiliepime į ieškinį Komisija Teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš LPN bylinėjimosi išlaidas.

40 2008 m. lapkričio 25 d. Teismo kanceliarijai pateiktu atskiru dokumentu Komisija paprašė Teismo pripažinti, kad „ieškinys, kiek jis pareikštas dėl atskleistų dokumentų, neteko dalyko, nes [LPN] prarado suinteresuotumą pareikšti ieškinį“, kad „ieškinio, kiek jis pareikštas dėl dokumentų, kuriuos atskleisti atsisakyta, dalykas yra pakeistas“ ir kad „tokiomis aplinkybėmis remiantis Procedūros reglamento 113 straipsniu dėl šio ieškinio nebereikia priimti sprendimo“.

41 LPN ir į bylą įstojusios šalys per nustatytą terminą pateikė pastabų dėl šio prašymo.

42 Pastabose dėl Komisijos prašymo nepriimti sprendimo LPN prašo Teismo taikant proceso organizavimo priemones pagal savo Procedūros reglamento 64 straipsnį nurodyti Komisijai pateikti dokumentus, kurie nebuvo LPN atskleisti arba buvo atskleisti tik iš dalies.

43 Remdamasis teisėjo pranešėjo pranešimu, Teismas (trečioji kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį.

44 2010 m. liepos 12 d. raštu, taikydamas proceso organizavimo priemones pagal Procedūros reglamento 64 straipsnį, Teismas paprašė pagrindinių šalių pateikti tam tikrus dokumentus ir raštu atsakyti į rašytinius klausimus. Šalys įvykdė šį prašymą ir kartu pateikė sąrašus, kuriuose nurodyti visi prašyti dokumentai, su kuriais LPN per procesą galėjo visiškai ar iš dalies susipažinti, ir atsakė į šiuos klausimus per nustatytą terminą. Be to, Teismas paprašė, kad visos šalys per posėdį pateiktų savo nuomonę, kokių pasekmių šios bylos sprendimui gali turėti 2010 m. birželio 29 d. Teisingumo Teismo sprendimai *Komisija prieš Technische Glaswerke Ilmenau* ir *Komisija prieš Bavarian Lager* (atitinkamai – C-139/07 P ir C-28/08 P, Rink. p. I-6055).

45 Šalių žodiniai pareiškimai ir atsakymai į Teismo žodžiu pateiktus klausimus išklausyti per 2010 m. spalio 5 d. posėdį.

46 Per posėdį atsakydama į Teismo klausimus LPN atsisakė prašymo patikrinti 2008 m. spalio 24 d. sprendimo teisėtumą ir trečiojo pagrindo – nesilaikyta Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnio 1 dalyje numatyto termino, su sąlyga, kad Teismas atsižvelgs į tai, kad ginčijamas sprendimas priimtas pavėluotai, kai spręs dėl bylinėjimosi išlaidų. Be to, LPN sutiko, kad ginčo dalykas būtų susiaurintas ir apimtų tik tuos dokumentus ir jų dalis, su kuriais jai dar nebuvo suteikta galimybė susipažinti, su sąlyga, kad Komisijai bus nurodyta padengti bylinėjimosi išlaidų dalį, susijusią su ginčo dalimi, dėl kurios Teismas nepriims sprendimo. Šie pareiškimai įtraukti į posėdžio protokolą.

47 Teismo kanceliarijoje Suomijos Respublikai ir LPN atitinkamai 2010 m. spalio 19 d. ir 20 d. pateikus prašymus pataisyti posėdžio protokolą, Teismas 2010 m. lapkričio 16 d. nutartimi nusprendė atnaujinti žodinę proceso dalį. Išklausęs kitas šalis dėl minėtų

prašymų Teismas pataisė posėdžio protokolą, kaip buvo prašyta, ir užbaigė žodinę proceso dalį.

Dėl teisės

Prašymas nepriimti sprendimo

Šalių argumentai

48 Komisija primena, kad 2008 m. balandžio 3 d. raštu pranešė LPN, jog Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje numatytas motyvas atsisakyti suteikti galimybę susipažinti su dokumentais nebetaikomas, ir pateikė procedūros dėl įsipareigojimų neįvykdymo byloje esančių dokumentų sąrašą, kad ji galėtų pasinaudoti teise su jais susipažinti. Komisija taip pat tvirtina, kad gavusi minėtą raštą LPN susipažino su kai kuriais prašytais dokumentais ir pateikė papildomą prašymą dėl dokumentų, su kuriais visiškai arba iš dalies nesuteikta galimybė susipažinti. Ji nurodo, kad atsakydama į šį prašymą priėmė 2008 m. spalio 24 d. sprendimą. Galiausiai ji nurodo, kad 2008 m. lapkričio 7 d. raštu perdavė LPN du papildomus dokumentus.

49 Komisija daro išvadą, kad šio ieškinio dalykas pasikeitė, nes ieškovei buvo suteikta galimybė susipažinti su dauguma prašytų dokumentų, ir kad, kalbant apie dokumentus, su kuriais visiškai arba iš dalies atsisakyta suteikti galimybę susipažinti, atsisakymo motyvai yra kitokie nei nurodytieji ginčijamame sprendime. Todėl, kiek tai susiję su visiškai atskleistais dokumentais ar dokumentų dalimis, LPN neteko suinteresuotumo

siekti, kad šis sprendimas būtų panaikintas, nes jį panaikinus ji negautų jokios papildomos naudos.

50 LPN, palaikoma į bylą įstojusių šalių, prašo atmesti prašymą nepriimti sprendimo.

51 LPN pirmiausia iš esmės tvirtina, kad atskleisti dokumentai jai pateikti pavėluotai, remiantis nepakankamu motyvu, t. y. kad procedūra dėl įsipareigojimų neįvykdymo baigta, nors LPN buvo būtina susipažinti su minėtais dokumentais vykstant šiai procedūrai dėl įsipareigojimų neįvykdymo, kad galėtų naudingai pateikti savo nuomonę ir apsieiti be šio ieškinio. Vis dėlto, kadangi jau susipažino su šių dokumentų turiniu, ji neprieštarauja tam, kad šio ginčo dalykas būtų susiaurintas ir apimtų tik tuos dokumentus ir dokumentų dalis, kuriuos atskleisti atsisakyta, su sąlyga, kad Komisija bus įpareigota padengti bylinėjimosi išlaidų dalį, susijusią su dalyką praradusia ginčo dalimi. Per posėdį ji patvirtino sutinkanti, kad ginčo dalykas būtų susiaurintas, ir tai buvo įtraukta į posėdžio protokolą (žr. šio sprendimo 46 punktą).

52 Be to, kiek tai susiję su dokumentais, su kuriais visiškai ar iš dalies atsisakyta suteikti galimybę susipažinti, LPN palaiko savo prašymą panaikinti ginčijamą sprendimą. Šiuo atžvilgiu ji nesutinka, kad ginčo dalykas ir atsisakymo suteikti galimybę susipažinti su dokumentais motyvai pasikeitė. Anot jos, Komisija negali vykstant procesui pakeisti nurodytų atsisakymo suteikti galimybę susipažinti su dokumentais motyvų vien tam, kad išvengtų ginčijamo sprendimo teisėtumo kontrolės. Be to, ji tvirtina, kad ir toliau yra suinteresuota gauti dar neatskleistus dokumentus ir dokumentų dalis ir tinkamai pagrįstą atsakymą, kodėl su šiais dokumentais jai neleista susipažinti per procedūrą dėl įsipareigojimų neįvykdymo. Ji mano, kad šiuo atveju ginčijamame sprendime pateiktas atsisakymo motyvas – tyrimų tikslų apsauga – yra nepagrįstas.

53 Bet kuriuo atveju LPN tvirtina, kad Komisija turi padengti bylinėjimosi išlaidas, nes ji tinkamai nemotyvavo atsisakymo atskleisti prašomus dokumentus per procedūrą dėl įsipareigojimų neįvykdymo ir yra visiškai atsakinga už situaciją, dėl kurios pareikštas šis ieškinys.

54 Suomijos Respublika nesutinka, kad priėmus 2008 m. spalio 24 d. sprendimą pasikeitė ginčo dalykas. Vien tai, kad šiame sprendime pateiktas motyvas nesuteikti galimybės susipažinti su dokumentais skiriasi nuo motyvų, kuriais pagrįstas ginčijamas sprendimas, nereiškia nei tokio pasikeitimo, nei kad ieškinys neteko dalyko pagal Procedūros reglamento 113 straipsnį. Anot Švedijos Karalystės, tai, kad ginčijamas sprendimas vykstant procesui „neteko poveikio“, neįpareigoja Teismo pripažinti, kad ieškinys neteko dalyko, nes šis sprendimas nebuvo oficialiai panaikintas. Tokiomis aplinkybėmis LPN išlieka teisėtai suinteresuota, kad būtų patikrinta, ar ginčijamas sprendimas yra teisėtas, ir kad jis būtų panaikintas. Į bylą įstojusios valstybės patikslina, kad Komisija negali pakeisti ginčo dalyko priimdama antrą sprendimą, kuriame pateikia naujus ar pakeistus motyvus, nes tai nepaveikia pradinio sprendimo galiojimo ir pažeidžia teisinio saugumo principą. Jų nuomone, jei toks požiūris būtų leistinas, institucija galėtų išvengti ginčijamo akto motyvų teisminės kontrolės, vėliau priimdama kitus aktus dėl to paties dalyko, bet pagrįstus kitais motyvais.

Bendrojo Teismo vertinimas

55 Reikia priminti, kad grįsdama prašymą nepriimti sprendimo Komisija iš esmės nurodo du argumentus. Pirma, šis ieškinys neteko dalyko, o LPN – suinteresuotumo pareikšti ieškinį tiek, kiek šis ieškinys apima per procesą jai pateiktus dokumentus. Antra, anot Komisijos, priėmus 2008 m. spalio 24 d. sprendimą šio ieškinio dalykas

buvo pakeistas, nes šis sprendimas pagrįstas dviem naujais atsisakymo motyvais, kurie skiriasi nuo to, kuriuo pagrįstas ginčijamas sprendimas.

56 Kaip pripažinta nusistovėjusioje teismo praktikoje, ieškinyje apibrėžtas bylos dalykas, kaip ir suinteresuotumas pareikšti ieškinį teisme, turi išlikti iki teismo sprendimo priėmimo dienos, nes tai reiškia, jog bylos baigtis gali būti naudinga ieškinį pareiškusiai šaliai, antraip nebūtų reikalinga priimti sprendimą (2007 m. birželio 7 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Wunenburger prieš Komisiją*, C-362/05 P, Rink. p. I-4333, 42 punktą; 2008 m. rugsėjo 24 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Reliance Industries prieš Tarybą ir Komisiją*, T-45/06, Rink. p. II-2399, 35 punktą).

57 Tiek, kiek per procesą LPN leista susipažinti su dokumentais ir dokumentų dalimis, reikia pripažinti, kad ginčas neteko savo dalyko ir kad todėl nereikia priimti sprendimo (šiuo klausimu žr. 2004 m. lapkričio 23 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Turco prieš Tarybą*, T-84/03, Rink. p. II-4061, 28–30 punktus).

58 Kalbant apie LPN dar neatskleistus ar tik iš dalies atskleistus dokumentus, reikia pažymėti, jog vien tai, kad Komisija priėmė naują sprendimą dėl galimybės susipažinti su dalimi ginčijamame sprendime nurodytų dokumentų, nereiškia, kad ginčas neteko dalyko.

59 Iš tiesų, net jei Komisijai priėmus 2008 m. spalio 24 d. sprendimą ginčijamas sprendimas neteko dalies savo teisinių pasekmių, ginčo dalykas išliko, nes Komisija, kaip tai pripažino atsakydama į rašytinį Teismo klausimą, to sprendimo oficialiai nepanaikino (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 56 punkte minėto Sprendimo *Wunenburger prieš*

Komisiją 47–49 punktus), todėl ginčijamas sprendimas iš esmės toliau turi privalomų teisinių pasekmių.

60 Be to, kalbant apie suinteresuotumo pareikšti ieškinį praradimą, iš nusistovėjusios teismo praktikos matyti, jog ieškovas gali išsaugoti suinteresuotumą reikalauti panaikinti aktą, kad ateityje išvengtų tariamai dėl šio akto atsiradusio neteisėtumo. Toks suinteresuotumas pareikšti ieškinį pagrįstas SESV 266 straipsnio pirma pastraipa, pagal kurią panaikintą aktą priėmusios institucijos privalo imtis būtinų priemonių Teisingumo Teismo sprendimui įvykdyti. Vis dėlto šis suinteresuotumas egzistuotų, tik jeigu tariamas neteisėtumas galėtų atsirasti ateityje, nesvarbu, kokios būtų bylos aplinkybės, kuriomis pareikštas ieškinys (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 56 punkte minėto Sprendimo *Wunenburger prieš Komisiją* 50–53 punktus ir juose nurodytą teismo praktiką; šio sprendimo 56 punkte minėto Sprendimo *Reliance Industries prieš Tarybą ir Komisiją* 43 punktą).

61 Šiuo atveju reikia priminti, kad ginčijamu sprendimu Komisija iš principo nusprendė nesuteikti galimybės susipažinti su visais vykdomos procedūros dėl įsipareigojimų neįvykdymo aplinkos apsaugos teisės srityje bylos dokumentais ir kad LPN yra asociacija, kurios pagrindinis tikslas – aplinkos apsauga ir kuri siekia aktyviai dalyvauti priimant šios srities sprendimus. Vadinasi, kaip Komisija pripažino per posėdį, esama pakankamai konkretaus pavojaus, nesvarbu, kaip susiklostys nagrinėjamo atvejo aplinkybės, kad ateityje analogiškose situacijose, t. y. kai LPN prašys Komisijos suteikti galimybę susipažinti su dokumentais, kuriuose pateikiama aplinkos apsaugai svarbi informacija, susijusi su vykdoma procedūra dėl įsipareigojimų neįvykdymo, ji susidurs su tuo pačiu tariamu neteisėtumu.

62 Todėl reikia daryti išvadą, kad LPN išsaugo suinteresuotumą pareikšti ieškinį dėl ginčijamo sprendimo, kiek tuo sprendimu atsisakyta suteikti galimybę susipažinti su atitinkamais dokumentais, remiantis Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje numatyta išimtimi dėl tyrimų tikslų apsaugos, aiškinama atsižvelgiant į reikšmingas Reglamento Nr. 1367/2006 taisykles.

63 Turint mintyje, jog yra pavojus, kad toks tariamas neteisėtumas gali pasikartoti, nesvarbu, kad ir panaikinus ginčijamą sprendimą, Komisija nebūtinai privalėtų pagal SESV 266 straipsnio pirmą pastraipą suteikti LPN galimybę susipažinti su dar neatskleistais arba tik iš dalies atskleistais dokumentais, nes ji galėtų toliau remtis išimtimi, pagrįsta sprendimų priėmimo proceso apsauga, dėl to, kad 2008 m. spalio 24 d. sprendimas yra galutinis ir neskundžiamas. Iš tiesų, kaip per posėdį pripažino ir pati Komisija, tokiomis pačiomis aplinkybėmis ji turėtų iš naujo įvertinti prašymą suteikti galimybę susipažinti su atitinkamais dokumentais, atsižvelgdama į galimas naujas faktines ir teisines aplinkybes.

64 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, reikia atmesti Komisijos prašymą nepriimti sprendimo, kiek jis apima atitinkamus dokumentus ir dokumentų dalis, kurios dar nepateiktos LPN.

Panaikinimo pagrindų santrauka

65 Per posėdį susiaurinus šio ginčo dalyką, reikia išnagrinėti iš esmės du LPN pateiktus panaikinimo pagrindus.

66 Pirma, LPN tvirtina, kad ginčijamu sprendimu pažeistos kelios Reglamento Nr. 1367/2006 nuostatos, ypač šio reglamento 6 straipsnis.

67 Antra, LPN nurodo Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje numatytos išimties, pagrįstos tyrimo tikslų apsauga, klaidingą taikymą.

68 Antrąjį pagrindą sudaro trys dalys. Pirma, LPN tvirtina, kad Komisija pažeidė teisės nuostatas, nes konkrečiai ir individualiai nenagrinėjo, ar ir, jei taip, kiek ši išimtis taikoma kiekvienam dokumentui, su kuriuo prašyta suteikti galimybę susipažinti ir kuris dar neatskleistas, ir nepagrindė šio nagrinėjimo išvadų. Antra, Komisija padarė klaidą, nes neįvertino, ar reikėjo suteikti galimybę bent iš dalies susipažinti su minėtais dokumentais. Trečia, Komisija pažeidė visuomenės interesus, nurodytus prašyme suteikti galimybę susipažinti su dokumentais, dėl kurių minėtus dokumentus reikėjo atskleisti.

69 Atsižvelgiant į tai, kad pirmasis ir antrasis ieškinio pagrindai iš dalies sutampa, Teismas mano, kad juos reikia vertinti kartu.

Pirmasis ir antrasis ieškinio pagrindai: pažeistas Reglamentas Nr. 1367/2006 ir Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečia įtrauka

Šalių argumentai

— Dėl ieškinio pirmojo pagrindo: pažeistas Reglamentas Nr. 1367/2006

70 Dėl reikšmingų Reglamento Nr. 1367/2006 nuostatų LPN tvirtina, kad dokumentuose, su kuriais prašyta suteikti galimybę susipažinti, yra informacijos, kuri jai turi būti atskleista, atsižvelgiant į aplinkos apsaugos interesus, kuriuos ji nori ginti ir apsaugoti,

vykdant užtvankos projektą. Anot jos, net jei šiuo atveju nebūtų galima daryti prielaidos, kad esama svarbesnio visuomenės intereso, dėl kurio būtų galima nukrypti nuo minėtų išimčių pagal minėto reglamento 6 straipsnį, tai neatleistų Komisijos nuo pareigos konkrečiai įvertinti, ar bent yra visuomenės interesas atskleisti dokumentus. Vis dėlto pažeisdama reikalavimus pagal to paties reglamento 6 straipsnio 1 dalies antrą sakinį Komisija „automatiškai“ taikė Reglamento Nr. 1049/2001 nuostatas ir nevykdė pareigos siaurai aiškinti kiekvieną atsisakymo pagrindą pagal šio reglamento 4 straipsnio 2 dalį, atsižvelgdama į visuomenės interesą atskleisti dokumentus.

71 Todėl ginčijamą sprendimą reikia panaikinti dėl pareigos siaurai aiškinti Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečios įtraukos nuostatas, privalomas pagal Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalį, nevykdymo.

72 Dublike LPN nesutinka su Komisijos teiginiu, kad Reglamentas Nr. 1367/2006 netaikomas šiuo atveju. Komisija pati aiškiai pripažino, kad nenagrinėjo, ar atitinkamuose dokumentuose yra informacijos apie dujų ar teršalų išmetimą į aplinką. Todėl aiškindama minėtą reglamentą ji padarė teisės klaidą.

73 Vadovaujantis Reglamente Nr. 1049/2001 skelbiamomis bendrosiomis galimybės susipažinti su dokumentais taisyklėmis negalima nukrypti nuo Reglamente Nr. 1367/2006 skelbiamų specialesnių taisyklių, reglamentuojančių teisę gauti informaciją, visuomenės dalyvavimą priimant sprendimus ir teisę kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais. Anot LPN, kitaip nei tvirtina Komisija, Reglamento Nr. 1367/2006 8 konstatuojamojoje dalyje vartojamą sąvoką „informacija apie aplinką“ reikia aiškinti plačiai, atsižvelgiant į 1998 m. birželio 25 d. Orhuse pasirašytą konvenciją dėl teisės gauti

informaciją, visuomenės dalyvavimo priimant sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais (toliau – Orhuso konvencija), Europos bendrijos vardu patvirtintą 2005 m. vasario 17 d. Tarybos sprendimu 2005/370/EB (OL L 124, p. 1).

74 LPN iš esmės mano, kad pagal Reglamento Nr. 1367/2006 3 straipsnį Reglamentu Nr. 1049/2001 nustatoma tik šios teisės susipažinti su dokumentais įgyvendinimo forma ir būdas, kuriuo Komisija atskleidžia informaciją. Todėl taikydama šį reglamentą, ypač išimtis, kuriomis galima pateisinti atsisakymą patenkinti prašymą pateikti informaciją apie aplinką, Komisija turi atsižvelgti į Reglamente Nr. 1367/2006 numatytas specifines sąlygas. Tokį vertinimą patvirtina minėto reglamento 15 konstatuojamoji dalis, kurioje aiškiai kalbama apie Reglamente Nr. 1049/2001 numatytas išimtis, kurias reikia taikyti laikantis konkretesnių Reglamento Nr. 1367/2006 nuostatų dėl prašymų suteikti galimybę susipažinti su informacija apie aplinką.

75 Be to, nors kalbant apie išimtis, numatytas Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmoje ir trečioje įtraukose, Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies pirmame sakinyje nurodoma, kad jis netaikomas „tyrimams, ypač tiems, kurie vykdomi dėl galimų Bendrijos teisės pažeidimų“, antrame šios nuostatos sakinyje aiškiai nustatyta, kad kitomis Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje nustatytomis išimtimis pagrįsti atsisakymo pagrindai turi būti aiškinami siaurai, atsižvelgiant į visuomenės interesą atskleisti informaciją, ir į tai, ar informacija, kurios prašoma, susijusi su dujų ar teršalų išmetimu į aplinką. Taigi, pirma, net jei negalima daryti prielaidos, kad esama svarbesnio visuomenės intereso, Komisija privalo konkrečiai įvertinti, ar yra visuomenės interesas; antra, jei informacija, kurios prašoma, susijusi su dujų ar teršalų išmetimu į aplinką, kaip šiuo atveju, Komisija privalo atsisakymo ją atskleisti pagrindus aiškinti siaurai.

76 Šiuo atžvilgiu LPN tvirtina, kad Komisija negalėjo teisėtai remtis šio sprendimo 19 punkte minėtu Sprendimu *Petrie ir kt. prieš Komisiją*, kuris priimtas prieš įsigaliojant reglamentams Nr. 1049/2001 ir Nr. 1367/2006. Ji patikslina, kad pagal 1993 m. gruodžio 6 d. Elgesio kodeksą dėl galimybės visuomenei susipažinti su Tarybos ir Komisijos dokumentais (OL L 340, p. 41, toliau – Elgesio kodeksas), patvirtintą 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos sprendimu 93/731/EB dėl galimybės visuomenei susipažinti su Tarybos dokumentais (OL L 340, p. 43) ir 1993 m. vasario 8 d. Komisijos sprendimu 94/90/EAEB, EB, Euratomas dėl galimybės visuomenei susipažinti su Komisijos dokumentais (OL L 46, p. 58), galiojusį prieš priimant šiuos reglamentus, nebuvo reikalaujama tokio konkretaus ir motyvuoto situacijų vertinimo, kai galimybė susipažinti su dokumentais galėjo pakenkti sklandžiai tyrimo eigai, taip pat nenumatyta, kad svarbesnis visuomenės interesas gali būti viršesnis už interesą apsaugoti tyrimo tikslus. Galiausiai ji nurodo, kad, kitaip nei situacijoje, dėl kurios priimtas šio sprendimo 19 punkte minėtas Sprendimas *Petrie ir kt. prieš Komisiją*, remiantis Elgesio kodeksu tik dviem tinkamai nurodytiems dokumentams nebūtų taikoma „rengėjo taisyklė“ ir kad šiuo atveju Komisija net nesikonsultavo su Portugalijos valdžios institucijomis, kad sužinotų, ar galima atskleisti jų parengtus dokumentus.

77 Taigi, anot LPN, kadangi šiuo atveju taikomas Reglamentas Nr. 1367/2006, įvertinus visuomenės interesą, o tai reikia atlikti pagal šio reglamento 6 straipsnį, galima atskleisti net informaciją, susijusią su tyrimu.

78 Į bylą įstojusios šalys iš esmės tvirtina, kad priimdama ginčijamą sprendimą Komisija pažeidė Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalį.

79 Anot Suomijos Respublikos ir Švedijos Karalystės, Bendrijos teisės aktų leidėjas Reglamente Nr. 1367/2006 labiau pabrėžė visuomenės teisės gauti informaciją apie aplinką svarbą nei Reglamente Nr. 1049/2001 skelbiamose bendrosiose galimybės susipažinti su dokumentais taisyklėse. Todėl net jei Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnis

tiesiogiai netaikomas procedūrai dėl įsipareigojimų neįvykdymo, kokia buvo vykdoma nagrinėjamu atveju, jame pateikiamos specialios taisyklės, kaip taikant Reglamentą Nr. 1049/2001 reikia vertinti ypač svarbų bendrąjį interesą atskleisti informaciją apie aplinką, ypač apie dujų arba teršalų išmetimą į aplinką.

80 Taigi, anot Danijos Karalystės ir Suomijos Respublikos, institucija, nagrinėdama prašymą suteikti galimybę susipažinti su dokumentu, kuriame yra informacijos apie aplinką, turi atsižvelgti į Reglamento Nr. 1367/2006 tikslus; šis reglamentas aiškinamas pagal Orhuso konvenciją, kurioje nurodoma, jog ypač svarbu ir būtina įtvirtinti geresnę nei Reglamento Nr. 1049/2001 bendrosiomis taisyklėmis numatyta asmens galimybę susipažinti su minėta informacija, nes tokia galimybė susipažinti labai prisideda prie aplinkos apsaugos. Todėl Komisija privalo atsižvelgti į šiuos principus, kai nagrinėja ir taiko Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje numatytas išimtis, taip pat kai vertina, ar esama (svarbesnio) visuomenės intereso atskleisti dokumentus, kad užtikrintų Sąjungos piliečiams kuo didesnį skaidrumą.

81 Suomijos Respublika ir Švedijos Karalystė nesutinka su Komisijos teiginiu, jog Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies paskutiniu sakiniu tik primenamas principas, kad Reglamento Nr. 1049/2001 išimtis reikia aiškinti ir taikyti siaurai. Šis sakinys taip pat reiškia, kad nagrinėdama reikšmingą informaciją institucija turi ypač atsižvelgti į šį reikalavimą siaurai aiškinti išimtis ir visuomenės interesą gauti informaciją apie dujų arba teršalų išmetimą į aplinką. Todėl nors formaliai skirtingus interesus reikia suderinti vien pagal Reglamentą Nr. 1049/2001, atsižvelgiant Reglamentą Nr. 1367/2006, reikia daugiau reikšmės teikti skaidrumo, ypač informacijos apie aplinką, bendrajam interesui.

82 Komisija prašo pirmąjį ieškinio pagrindą atmesti.

— Dėl ieškinio antrojo pagrindo: pažeista Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečia įtrauka

83 Apibrėždama ieškinio antrojo pagrindo pirmą dalį, susijusią su tuo, kad atitinkami dokumentai nebuvo konkrečiai išnagrinėti, LPN tvirtina, jog ginčijamo sprendimo motyvai, kuriuos Komisija pateikė, kad pateisintų jos prašymo suteikti galimybę susipažinti su dokumentais atmetimą, yra nepagrįsti, ir nurodo, kad jie taip pat yra pernelyg neapibrėžti ir bendro pobūdžio. Anot jos, pagal Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalyje nustatytą pareigą aiškinti siaurai Komisija turėjo konkrečiai išnagrinėti kiekvieną atitinkamą dokumentą, kad įvertintų, ar jiems taikoma Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje numatyta išimtis, tačiau šiuo atveju ji to nepadarė ir pažeidė teismo praktikoje nustatytus reikalavimus. Be to, manyti, kad visiems dokumentams, susijusiems su inspekcijomis, tyrimais ar auditu, ši išimtis taikoma tol, kol nėra nuspręsta dėl tolesnių veiksmų pagal šias procedūras, reikštų, kad galimybę susipažinti su minėtais dokumentais lemia atsitiktinis, būsimas ir galbūt dar tolimas įvykis, priklausantis nuo Komisijos diskrecijos ir įvairių valdžios institucijų veiklos spartumo ir kruopštumo.

84 Be to, klaidinga teigti, kad visų atitinkamų dokumentų atskleidimas sumažina Komisijos galimybę išnagrinėti pažeidimą ir, atsižvelgiant į atvejį, pasiekti taikų sprendimą. Anot LPN, atvirkščiai, savo prašymu suteikti galimybę susipažinti su dokumentais ji siekia „padėti Komisijai pasiekti susitarimą, kuriuo būtų užtikrintas griežtų Bendrijos aplinkos apsaugos taisyklių, kurios įpareigoja tiek valstybes nares, tiek Komisiją, laikymąsi“. Tačiau pastaroji nepaaiškino, kodėl atskleidus atitinkamus dokumentus taptų sudėtinga pasiekti tokį taikų susitarimą su Portugalijos valdžios institucijomis. Ji tvirtina, kad Komisija atsisakymą suteikti galimybę susipažinti su dokumentais pateisino

tik grynai hipotetine ir nepagrįsta rizika. Be to, 2007 m. liepos mėn. Aplinkos apsaugos GD atstovų vizito regione, kur turėjo būti pastatyta Saboro upės užtvanka, kuriame LPN dalyvavo, ataskaitos pavyzdys rodo, kad šiuo atveju tokios rizikos nėra. Jos nuomone, Komisija klaidingai remiasi šio sprendimo 19 punkte minėtu Sprendimu *Petrie ir kt. prieš Komisiją*, nes jis priimtas tuo metu, kai Reglamentas Nr. 1367/2006 dar nebuvo įsigaliojęs, ir daugiausia buvo pagrįstas „rengėjo taisykle", neperkelta į Reglamentą Nr. 1049/2001, pagal kurią Komisija neprivalo nagrinėti trečiųjų asmenų pateiktų dokumentų. Ji tvirtina, kad šiuo atveju Komisija privalėjo nagrinėti kiekvieną dokumentą, tačiau to nepadarė. Bet koks kitoks aiškinimas prieštarauja teismo praktikoje, susijusioje su minėto reglamento 4 straipsnio 5 dalimi, nustatytiems reikalavimams.

85 Apibrėždama ieškinio antrojo pagrindo antrą dalį LPN tvirtina, kad Komisijos atsisakymas suteikti jai galimybę bent iš dalies susipažinti su atitinkamais dokumentais pažeidė proporcingumo principą.

86 Iš ginčijamo sprendimo aišku, kad Komisija neatliko konkretaus šiuose dokumentuose esančios informacijos vertinimo – ji tik paminėjo oficialų pranešimą ir Portugalijos institucijų atsakymą, ir nenagrinėjo jų specifinio turinio pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečią įtrauką. Be to, LPN mano, kad Komisija klaidingai nurodė labai bendras bylos dokumentų kategorijas ir nė nepatikslino jų skaičiaus, ir tai, kad esama tariamų „prašomų pagrįstų nuomonių" („reasoned opinions requested"), kurių ji nepaiso. Bet kuriuo atveju būtinai reikėjo konkrečiai ir individualiai nagrinėti minėtus dokumentus, kad būtų nustatyta, ar buvo galima juos atskleisti iš dalies.

87 Dublike LPN tvirtina, jog iš visų išdėstytų argumentų matyti, kad Komisija pažeidė bendradarbiavimo, skaidrumo ir proporcingumo principus.

88 Apibrėždama ieškinio antrojo pagrindo trečią dalį LPN nepritaria, kad nebuvo jokio visuomenės intereso, pateisinančio atitinkamų dokumentų atskleidimą, nes nustatyti, kad aplinkai padaryta atitinkama žala, galėjo tik Teisingumo Teismas, jei Komisija būtų į jį kreipusis. Toks tvirtinimas, pirma, pažeidžia Reglamentu Nr. 1367/2006 pripažintą kiekvieno asmens pagrindinę teisę dalyvauti su aplinkos apsauga susijusiuose procesuose. Anot LPN, nereikia, kad Europos Sąjungos teismas iš anksto pripažintų visuomenės interesą apsaugoti aplinką. Antra, toks teiginys nesuderinamas su aplinkybe, kad Komisija užtikrino jos teisę teikti savo pastabas, kol dėl jos skundo pradėtoje procedūroje dėl įsipareigojimų neįvykdymo bus priimtas galutinis sprendimas. Šiuo atžvilgiu LPN nurodo, kad susipažinusi su prašomais dokumentais ji būtų galėjusi veiksmingiau pasinaudoti teise būti išklausytai šiomis aplinkybėmis, kad būtų apsaugoti visuomenės aplinkosaugos interesai, kuriems užtvankos projektas daro poveikį.

89 Be to, prielaida, kad Teisingumo Teismas gali konstatuoti, jog Portugalijos Respublika pažeidė Bendrijos teisę, neturėtų reikšmės ir negalėtų padaryti jokio poveikio kiekvieno asmens teisei konkrečiai ir prevenciškai dalyvauti apsaugant aplinką, nes tokiu Bendrijos teisės pažeidimu padarytos žalos aplinkai valstybė narė nebegalėtų *a posteriori* pataisyti.

90 Anot į bylą įstojusių šalių, Komisija klaidingai aiškino ir taikė Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje ir 6 dalyje numatytą išimtį, susijusią su inspekcijų, tyrimų ir audito apsauga.

91 Į bylą įstojusios šalys primena, kad institucija privalo kiekvienu atveju konkrečiai įvertinti, ar dokumentui taikomos Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje išvardytos išimtys. Šį konkretų ir individualų nagrinėjimą iš principo reikia atlikti visos informacijos, esančios kiekviename dokumente, dėl kurio pateiktas prašymas suteikti galimybę susipažinti su dokumentais, atžvilgiu ir jis turi būti aiškus iš sprendimo motyvų. Tačiau iš ginčijamo sprendimo motyvų nematyti, kad Komisija atliko tokį konkretų ir individualų atitinkamų dokumentų turinio nagrinėjimą. Šiame sprendime nė nebuvo nurodyti dokumentai, kuriuos Komisija atsisakė atskleisti – šių dokumentų sąrašas nusiųstas LPN tik vykstant procesui. Švedijos Karalystė priduria, kad šio sąrašo sudarymas bet kuriuo atveju neprilygsta klausimui, ar kiekvieno iš šių dokumentų visiškas ar dalinis atskleidimas galėjo konkrečiai ir realiai pakenkti saugomam interesui.

92 Priešingai nei tvirtina Komisija, sąlygų, kurioms esant ji gali išimtinai nevykdyti savo pareigos konkrečiai ir individualiai nagrinėti atitinkamus dokumentus, t. y. aplinkybių, kai reikia akivaizdžiai suteikti arba atsisakyti suteikti galimybę susipažinti su dokumentais, šiuo atveju nebuvo. Individualus ir konkretus dokumentų, su kuriais prašyta galimybės susipažinti, nagrinėjimas yra esminis Reglamento Nr. 1049/2001 aiškinimo principas, nuo kurio galima nukrypti tik dėl imperatyvių priežasčių, kurių Komisija nenurodė. Anot į bylą įstojusių šalių, vien to, kad atitinkami dokumentai susiję su vykdomu tyrimu, neužtenka, norint pateisinti šio reglamento 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje numatytos išimties taikymą.

93 Į bylą įstojusios šalys tvirtina, kad pagal Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalį (žr. šio sprendimo 80 ir 81 punktus) Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje numatytos išimtys aiškinamos ir taikomos siaurai. Anot Danijos Karalystės ir Švedijos Karalystės, skaidrumo principas skirtas užtikrinant teisę susipažinti su dokumentais garantuoti kuo didesnį atvirumą priimant institucijų sprendimus ir kuo didesnį teisėtumą bei institucijų atskaitomybę piliečių atžvilgiu (Reglamento Nr. 1049/2001 1–4 konstatuojamosios

dalys) ir taip apibrėžti, kaip reikia aiškinti Reglamento Nr. 1049/2001 bendruosius principus ir atskiras nuostatas bet kokios šių institucijų veiklos, taip pat ir Komisijos vykdomos procedūros dėl įsipareigojimų neįvykdymo, atžvilgiu.

94 Be to, pavojus paveikti saugomą interesą turi būti protingai numatomas, o ne vien hipotetinis. Tiksliau tariant, turi būti reali galimybė, kad atskleidus atitinkamus dokumentus nukentės nagrinėjamo įsipareigojimų neįvykdymo tyrimų tikslų apsauga. Tačiau ginčijamo sprendimo motyvuose apskritai nurodomas ikiteisminis vykdomos procedūros dėl įsipareigojimų neįvykdymo etapas ir valstybių narių interesas užtikrinti konfidencialumą, nepatikslinant priežasčių, dėl kurių nagrinėjami tyrimai būtų specifiškai paveikti atskleidus kiekvieno iš minėtų dokumentų turinį. Šiais motyvais pripažįstama, kad visą procedūrą dėl įsipareigojimų neįvykdymo bent iki administracinės procedūros pabaigos reikia vykdyti visiškai slaptai, o tai neatitinka Reglamento Nr. 1049/2001 tikslo užtikrinti kuo platesnę galimybę susipažinti su dokumentais. Tokį vertinimą patvirtina tai, kad panaikinta rengėjo taisyklė: Bendrijos teisės aktų leidėjas siekė apriboti rengėjo galią trukdyti atskleisti parengtą dokumentą, abstrakčiai nurodant savo interesą, kad būtų užtikrintas minėto dokumento turinio konfidencialumas. Taigi Komisija nesilaikė pareigos konkrečiai ir individualiai išnagrinėti kiekvieną atitinkamą dokumentą, kad nustatytų, ar jų turinys yra konfidencialus, ir atitinkamai siaurai aiškinti ir taikyti Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje numatytą išimtį. Danijos Karalystė priduria, kad taip elgdamasi Komisija taip pat pažeidė iš šio reglamento kylančią pareigą motyvuoti sprendimą.

95 Taip pat, anot į bylą įstojusių šalių, Komisija pažeidė Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 6 dalį, pagal kurią ji turi įvertinti, ar nagrinėjama išimtimi saugomu interesu pateisinamas atsisakymas suteikti galimybę susipažinti su visu dokumentu, ar tik su kai kuriomis jo dalimis, o kitas minėto dokumento dalis privaloma atskleisti. Tačiau

konkrečiai ir individualiai neįvertinusi atitinkamų dokumentų Komisija neišvengiamai nepasinaudojo galimybe iš dalies atskleisti jų turinį. Šiuo atžvilgiu Danijos Karalystė ir Švedijos Karalystė ginčija bendrą ir absoliutų visų dokumentų turinio ir visos informacijos, susijusių su procedūra dėl įsipareigojimų neįvykdymo, konfidencialumą. Net jei dokumentuose yra konfidencialios informacijos, Komisija turėjo konkrečiai išsiaiškinti, ar dalis šių dokumentų apima nekonfidencialią informaciją, kurią galima atskirai atskleisti.

96 Į bylą įstojusios šalys šiuo atveju tvirtina, kad Komisija taip pat nepaisė visuomenės intereso atskleisti atitinkamus dokumentus. Pažeisdama teismo praktikoje pripažintus reikalavimus Komisija ginčijamame sprendime neatliko būtinybės apsaugoti tyrimus suderinimo su visuomenės interesu atskleisti informaciją apie aplinką, kurio svarba pabrėžta Reglamente Nr. 1367/2006. Anot jų, palyginus šiuos interesus būtų padaryta išvada, kad interesas atskleisti dokumentus pranoksta interesą apsaugoti konfidencialumą. Šiuo atžvilgiu galimas to paties reglamento 6 straipsnio 1 dalyje numatytos prezumpcijos, kad yra svarbesnis visuomenės interesas, netaikomumas neatleidžia Komisijos nuo pareigos išsiaiškinti, ar esama tokio svarbesnio visuomenės intereso atskleisti dokumentus. Juo labiau kad, pirma, atlikdama tokį suderinimą Komisija turi atsižvelgti į Reglamento Nr. 1367/2006 ir Orhuso konvencijos tikslus, kuriuose ypač pabrėžiama visuomenės galimybės susipažinti su informacija apie aplinką svarba (žr. šio sprendimo 80 ir 81 punktus), ir, antra, bet kuriuo atveju ji nenagrinėjo, ar kiekviename atitinkamame dokumente esančios informacijos atskleidimas gali pakenkti Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečia įtrauka saugomiems tyrimų tikslams.

97 Galiausiai, anot Suomijos Respublikos, Komisija nepagrįstai vertino tik svarbesnį visuomenės interesą, kad būtų tiriamas rimtas Buveinių direktyvos pažeidimas, – ji

turėjo savo iniciatyva nagrinėti visas šiuo atžvilgiu reikšmingas aplinkybes. Todėl Komisija klaidingai taikė Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalį ir Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalį.

98 Komisija prašo antrąjį ieškinio pagrindą atmesti.

Bendrojo Teismo vertinimas

— Pirminės pastabos

99 Pirmasis ir antrasis ieškinio pagrindai iš esmės susiję su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje numatytos išimties, skirtos „<...> tyrimų <...> tikslų“ apsaugai, kaip ji suprantama pagal Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalį, aiškinimu ir taikymu.

100 Šiuo atžvilgiu pirmiausia reikia priminti, kad nagrinėjant ieškinį dėl panaikinimo, pareikštą pagal EB 230 straipsnį, ginčijamo akto teisėtumas vertinamas atsižvelgiant į akto priėmimo dieną buvusias teisines ir faktines aplinkybes (2009 m. kovo 11 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Borax Europe prieš Komisiją*, T-121/05, neskelbiamas Rinkinyje, 48 punktas).

101 Šiuo atveju ginčijamo sprendimo priėmimo metu vyko pagal EB 226 straipsnį Portugalijos Respublikos atžvilgiu pradėta procedūra dėl įsipareigojimų neįvykdymo. Vadinasi, Komisija iš esmės turėjo teisę remtis Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje numatyta išimtimi, pagrįsta tyrimų tikslų apsauga (šiuo klausimu žr. 2006 m. liepos 6 d. Pirmosios instancijos teismo Sprendimo *Franchet ir Byk prieš Komisiją*, T-391/03 ir T-70/04, Rink. p. II-2023, 113 punktą ir 2007 m. rugsėjo 12 d. Pirmosios instancijos teismo Sprendimo *API prieš Komisiją*, T-36/04, Rink. p. II-3201, 121, 133 ir 134 punktus).

102 Jei remdamasi šia išimtimi Komisija atsisako suteikti galimybę susipažinti su atitinkamais dokumentais, ji vis tiek privalo atlikti savo pareigą išnagrinėti, ar visiems šiems dokumentams tikrai taikoma ši išimtis, ir teisingai suderinti galimus svarbesnius visuomenės interesus juos atskleisti su jų konfidencialumo apsaugos interesu (šiuo klausimu žr. 2008 m. liepos 1 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Švedija ir Turco prieš Tarybą*, C-39/05 P ir C-52/05 P, Rink. p. I-4723, 33 ir paskesnius punktus ir 2005 m. balandžio 13 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Verein für Konsumenteninformation prieš Komisiją*, T-2/03, Rink. p. II-1121, 69 ir paskesnius punktus).

103 Taigi, kadangi LPN ir į bylą įstojusios šalys pirmiausia tvirtina, jog Komisija neatliko konkretaus ir individualaus atitinkamų dokumentų nagrinėjimo ir šiuo klausimu nepakankamai atsižvelgė į Reglamento Nr. 1367/2006 nuostatas, pirmiausia reikia išsiaiškinti, ar šiuo reglamentu gali būti keičiama pagal Reglamentą Nr. 1049/2001 Komisijai tenkančios nagrinėjimo pareigos apimtis.

104 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad ginčijamas sprendimas priimtas remiantis tiek Reglamentu Nr. 1049/2001, tiek Reglamentu Nr. 1367/2006.

— Reglamento Nr. 1367/2006 nuostatos, susijusios su Komisijos pareigos nagrinėti apimtimi

105 Iš Reglamento Nr. 1367/2006 8 ir 15 konstatuojamųjų dalių, ypač frazės „laikantis bet kurių konkretesnių nuostatų dėl prašymų gauti informaciją apie aplinką pagal šį reglamentą“, aiškinamų kartu su šio reglamento 3 ir 6 straipsniais, matyti, kad šis reglamentas Reglamento Nr. 1049/2001 atžvilgiu yra *lex specialis*, kuriuo visiškai ar iš dalies pakeičiamos arba patikslinamos kai kurios pastarojo reglamento nuostatos, kai prašymas suteikti galimybę susipažinti su informacija pateiktas dėl „informacijos apie aplinką“ arba informacijos „susijusios su dujų ar teršalų išmetimu į aplinką“.

106 Pirma, iš Reglamento Nr. 1367/2006 3 straipsnio matyti, kad Reglamento Nr. 1049/2001 taisyklės taikomos bet kuriam prašymui suteikti galimybę susipažinti su atitinkamos institucijos turima informacija apie aplinką.

107 Antra, dėl teisės susipažinti su dokumentais, kuriuose yra tokios informacijos, pažymėtina, kad Reglamento Nr. 1367/2006 15 konstatuojamosios dalies antras sakinys ir 6 straipsnio 1 dalies antras sakinys, kurių atitinkamos formuluotės didžiąja dalimi sutampa, patvirtina principą, kad bet kokią subjektyviosios teisės arba bendrojo Sąjungos principo, taip pat EB 255 straipsnyje numatytos teisės susipažinti su dokumentais, aiškinamos kartu su Reglamentu Nr. 1049/2001, išimtį reikia aiškinti ir taikyti siaurai (šiuo klausimu žr. 1986 m. gegužės 15 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Johnston*, 222/84, Rink. p. 1651, 36 punktą ir šio sprendimo 102 punkte minėto Sprendimo *Švedija ir Turco prieš Tarybą* 36 punktą). Kiek tai susiję su dokumentais, kuriuose yra informacijos apie aplinką, pažymėtina, kad šią pareigą siaurai aiškinti Reglamente Nr. 1049/2001 numatytas išimtis patvirtina tai, kad atitinkama institucija privalo atsižvelgti į visuomenės interesą atskleisti tokią informaciją ir kad nurodomas klausimas, ar ši informacija susijusi su dujų ar teršalų išmetimu į aplinką, bei tai, kad

Reglamente Nr. 1049/2001 nėra analogiškai patikslinamas minėtų išimčių taikymas šioje srityje.

108 Trečia, Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalis nekelia abejonių dėl Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pabaigoje suformuluoto principo, kad atitinkama institucija turi atsižvelgti į galimą svarbesnį visuomenės interesą atskleisti informaciją, joje tik iš dalies pakeičiamos ir patikslinamos sąlygos, kuriomis ši institucija, gavusi prašymą suteikti galimybę susipažinti su dokumentais, kuriuose yra informacijos apie aplinką, turi išsiaiškinti, ar esama svarbesnio visuomenės intereso atskleisti informaciją. Taigi Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies pirmame sakinyje numatyta teisinė prezumpcija, kad esama svarbesnio visuomenės intereso atskleisti informaciją, kai prašoma informacija yra susijusi su dujų ar teršalų išmetimu į aplinką, išskyrus kai ši informacija yra susijusi su tyrimais, ypač tais, kurie vykdomi dėl galimų Bendrijos teisės pažeidimų. Taigi, kaip tvirtina LPN ir į bylą įstojusios šalys, nors ši teisinė prezumpcija netaikoma dokumentams, susijusiems su procedūra dėl įsipareigojimų neįvykdymo, ši nuostata vis dėlto neatleidžia Komisijos nuo pareigos kiekvienu atveju atsižvelgti į galimus svarbesnius visuomenės interesus atskleisti informaciją, ypač susijusius su informacija apie aplinką, suvokiama plačiau nei „dujų ar teršalų išmetimas į aplinką“, ir suderinti skirtingus interesus, kaip to reikalaujama pagal teismo praktiką (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 102 punkte minėto Sprendimo *Švedija ir Turco prieš Tarybą* 44, 45 ir 67 punktus).

109 Atsižvelgiant į šiuos svarstymus reikia patikrinti, ar šiuo atveju Komisija įvykdė pareigą išsiaiškinti, ar visiems atitinkamiems dokumentams iš tiesų taikoma Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje, aiškinamoje kartu su Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalimi, numatyta išimtis.

— Reikalavimai, kuriais reglamentuojama Komisijos pareiga nagrinėti

110 Kaip pripažinta nusistovėjusioje teismo praktikoje, kadangi visas teisės susipažinti su dokumentais išimtis būtina aiškinti ir taikyti siaurai, vien aplinkybės, kad dokumentas yra susijęs su tyrimu pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečią įtrauką, neužtenka siekiant pateisinti šios išimties taikymą; ji taikoma, tik jei atskleidus atitinkamus dokumentus iš tiesų galėtų nukentėti Komisijos tyrimų dėl nagrinėjamų įsipareigojimų neįvykdymo tikslų apsauga (šiuo klausimu žr. šio sprendimo101 punkte minėto Sprendimo *Franchet ir Byk* 105 ir 109 punktus ir šio sprendimo 101 punkte minėto Sprendimo *API prieš Komisiją* 127 punktą). Iš tiesų šis žalos saugomam interesui pavojus turi būti ne vien hipotetinis, bet protingai numatomas (šio sprendimo 102 punkte minėto Sprendimo *Švedija ir Turco prieš Tarybą* 43 ir 63 punktai). Be to, kaip matyti iš šios išimties formuluotės, ja siekiama apsaugoti ne pačius tyrimus, o jų tikslus, kurie procedūros dėl įsipareigojimų neįvykdymo atveju yra priversti atitinkamą valstybę narę laikytis Bendrijos teisės (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 101 punkte minėto Sprendimo *API prieš Komisiją* 127 ir 133 punktus ir nurodytą teismo praktiką; taip pat generalinės advokatės J. Kokott išvados, pateiktos byloje, kurioje priimtas šio sprendimo 44 punkte minėtas Sprendimas *Komisija prieš Technische Glaswerke Ilmenau*, Rink. p. I-5885, 109–115 punktus).

111 Taigi pagal EB 226 straipsnį pradėtos procedūros dėl įsipareigojimų neįvykdymo atveju, kai atskleidus dokumentą gali nukentėti sklandi šios procedūros dėl įsipareigojimų neįvykdymo eiga, ypač Komisijos ir valstybės narės derybos, ši institucija gali iš principo atsisakyti suteikti galimybę susipažinti su šiuo dokumentu, nes jį atskleidus nukentėtų tyrimų tikslo, t. y. priversti valstybę narę laikytis Bendrijos teisės, apsauga.

112 Be to, kaip pripažinta teismo praktikoje, kai institucijos prašoma atskleisti dokumentą, ji privalo kiekvienu atveju įvertinti, ar dokumentui taikomos Reglamento

Nr. 1049/2001 4 straipsnyje išdėstytos teisės susipažinti su informacija išimtys (šio sprendimo 102 punkte minėto Sprendimo *Švedija ir Turco prieš Tarybą* 35 punktas). Šiuo atžvilgiu patikslinta, kad prašymo suteikti galimybę susipažinti su dokumentais nagrinėjimas turi būti konkretus ir individualus ir apimti kiekvieno tame prašyme nurodyto dokumento turinį, taip pat iš šio nagrinėjimo turi išryškėti institucijos sprendimo motyvai, susiję su visomis to paties reglamento 4 straipsnio 1–3 dalyse minimomis išimtimis, kuriomis šis sprendimas pagrįstas (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 102 punkte minėto Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Verein für Konsumenteninformation prieš Komisiją* 69–74 punktus ir generalinės advokatės J. Kokott išvados, pateiktos byloje, kurioje priimtas šio sprendimo 44 punkte minėtas Sprendimas *Komisija prieš Technische Glaswerke Ilmenau*, 73–80 punktus).

113 Tačiau yra kelios išimtys, taikomos Komisijos pareigai konkrečiai ir individualiai nagrinėti dokumentus, su kuriais prašoma suteikti galimybę susipažinti.

114 Ne kartą nuspręsta, kad konkretus ir individualus nagrinėjimas, kurį institucija iš principo privalo atlikti atsakydama į pagal Reglamentą Nr. 1049/2001 pateiktą prašymą suteikti galimybę susipažinti su dokumentais, skirtas tam, kad atitinkama institucija galėtų, pirma, įvertinti, kiek turi būti taikoma teisės susipažinti su dokumentais išimtis, ir, antra, įvertinti, ar galima suteikti galimybę susipažinti su dokumentais iš dalies, toks nagrinėjimas gali būti ir nebūtinas, jei dėl tam tikrų aplinkybių akivaizdu, kad reikia atsisakyti suteikti galimybę susipažinti su dokumentais arba kad ją reikia suteikti. Tai galėtų būti toks atvejis, kai tam tikriems dokumentams nuo pat pradžių akivaizdžiai buvo taikoma teisės susipažinti su dokumentais išimtis, arba, atvirkščiai, su visais jais akivaizdžiai buvo galima susipažinti, arba galiausiai jie jau buvo Komisijos konkrečiai ir individualiai įvertinti panašiomis aplinkybėmis (šio sprendimo 102 punkte minėto Sprendimo *Verein für Konsumenteninformation prieš Komisiją* 75 punktas ir šio sprendimo 101 punkte minėto Sprendimo *API prieš Komisiją* 58 punktas).

115 Taip pat nuspręsta, kad atitinkamai institucijai, taip pat motyvuojant sprendimą atsisakyti suteikti galimybę, iš principo leidžiama remtis bendromis prezumpcijomis,

taikomomis kai kurioms dokumentų kategorijoms, nes panašūs bendro pobūdžio pagrindai gali būti taikomi prašymams atskleisti tokio paties pobūdžio dokumentus, su sąlyga, kad ji kiekvienu atveju patikrina, ar vienai konkrečiai dokumentų kategorijai paprastai taikomi bendro pobūdžio pagrindai realiai taikomi atitinkamam dokumentui, kurį atskleisti prašoma (šiuo klausimu žr. 102 punkte minėto Sprendimo *Švedija ir Turco prieš Tarybą* 50 punktą).

116 Be to, kitaip nei tvirtina LPN ir į bylą įstojusios šalys, nors Reglamento Nr. 1367/2006 konstatuojamosios dalys ir nuostatos patvirtina principą, kad visas Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje numatytas EB 255 straipsnyje įtvirtintos teisės susipažinti su dokumentais išimtis reikia aiškinti siaurai, kai prašymas suteikti galimybę susipažinti pateiktas dėl informacijos apie aplinką (žr. šio sprendimo 105–108 punktus), juose nėra nieko, iš ko būtų galima daryti išvadą, kad prašymui suteikti galimybę susipažinti su informacija apie aplinką netaikomi šio sprendimo 114 ir 115 punktuose pateikti bendri samprotavimai.

117 Žinoma, Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalyje kaip Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies nuostatų atžvilgiu specialioje taisyklėje yra patikslinimų, susijusių su siauru minėtose nuostatose numatytų išimčių aiškinimu ir skirtingų interesų suderinimu (žr. šio sprendimo 105–108 punktus), o tai gali lemti, kad galimybė susipažinti su informacija apie aplinką yra didesnė nei galimybė susipažinti su kitokia informacija, esančia institucijų turimuose dokumentuose. Tačiau tokia išvada nedaro įtakos klausimui, ar atitinkama institucija privalo atlikti konkretų ir individualų prašomų dokumentų arba informacijos nagrinėjimą. Todėl teismo praktikoje pripažintos sąlygos, kuriomis ši institucija gali išimtinai atsisakyti tokio konkretaus ir individualaus nagrinėjimo, *mutatis mutandis* taikomos tuomet, kai atitinkami dokumentai akivaizdžiai priklauso tai pačiai kategorijai, kuriai galima taikyti Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje numatytas išimtis. Iš tiesų pagal šiuos teismo praktikos principus, kadangi iš Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies pirmo

sakinio matyti, kad prezumpcija, jog esama svarbesnio visuomenės intereso atskleisti informaciją apie dujų ar teršalų išmetimą į aplinką, netaikoma vykdomos procedūros dėl įsipareigojimų neįvykdymo atveju, visus tokios procedūros dėl įsipareigojimų neįvykdymo dokumentus galima apsaugoti kaip kategoriją.

— Komisijos pareigos nagrinėti atitinkamus dokumentus laikymasis

118 Kiek tai susiję su klausimu, ar šiuo atveju Komisija įvykdė pareigą nagrinėti atitinkamus dokumentus, reikia priminti, kad pagal ginčijamą sprendimą visiems dokumentams, dėl kurių per procedūrą dėl įsipareigojimų neįvykdymo Komisija susirašinėjo su Portugalijos valdžios institucijomis, buvo taikoma Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje numatyta išimtis, susijusi su inspekcijų, tyrimų ir audito tikslų apsauga. Grįsdama šią išvadą Komisija iš esmės rėmėsi šio sprendimo 112 ir 115 punktuose minėta teismo praktika. Anot Komisijos, kadangi nurodyta išimtis buvo taikoma atitinkamų dokumentų visumai, dėl būtinybės apsaugoti jos ir atitinkamos valstybės narės susirašinėjimo vykdomos procedūros dėl įsipareigojimų neįvykdymo metu konfidencialumą nebuvo galima suteikti ir galimybės iš dalies susipažinti su minėtais dokumentais, kaip tai numatyta Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 6 dalyje.

119 Iš šių motyvų aišku, kad Komisija iš esmės rėmėsi principu, pagal kurį atitinkama institucija gali atsisakyti konkrečiai ir individualiai nagrinėti kiekvieną atitinkamą dokumentą ar bent jau tokiu nagrinėjimu detaliai pagrįsti ginčijamą sprendimą, motyvuodama tuo, kad šie dokumentai akivaizdžiai priklauso tai pačiai dokumentų

kategorijai, patenkančiai į Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečios įtraukos taikymo sritį.

120 Šiuose motyvuose nėra jokios teisės ar fakto klaidos.

121 Iš tiesų, priešingai nei tvirtina LPN ir į bylą įstojusios šalys, dėl tam tikrų šios bylos aplinkybių buvo akivaizdu, kad visi atitinkami dokumentai dėl savo turinio kaip visumos patenka į tą pačią dokumentų kategoriją ir kad reikėjo atsisakyti suteikti galimybę susipažinti su šios kategorijos dokumentais remiantis nurodyta išimtimi (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 102 punkte minėto Sprendimo *Verein für Konsumenteninformation prieš Komisiją* 75 punktą). Iš tiesų Komisija teisingai bendrai rėmėsi aplinkybe, kad visi atitinkami dokumentai kilę iš jos susirašinėjimo su Portugalijos valdžios institucijomis vykstant Portugalijos Respublikos atžvilgiu pradėtai procedūrai dėl įsipareigojimų neįvykdymo. Be to, kalbant apie atsikirtimo į ieškinį B.6 priede pateiktą dokumentų sąrašą, nesuvokiama, kad Komisija būtų galėjusi suteikti galimybę susipažinti su kuriuo nors iš šių dokumentų ar jų turinio dalimi, nekeldama grėsmės vykstančioms deryboms su Portugalijos valdžios institucijomis. Taigi, atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta šio sprendimo 111 punkte, atitinkamų dokumentų atskleidimas net iš dalies iš tiesų galėjo pakenkti Komisijos tyrimų dėl tariamo Portugalijos Respublikos įsipareigojimų neįvykdymo, susijusio su užtvankos projektu, tikslų apsaugai (šiuo klausimu ir pagal analogiją žr. generalinės advokatės J. Kokott išvados, pateiktos byloje, kurioje priimtas šio sprendimo 44 punkte minėtas Sprendimas *Komisija prieš Technische Glaswerke Ilmenau*, 109–112 ir 118–121 punktus).

122 Tokiomis aplinkybėmis į bylą įstojusių šalių argumentui, jog laikantis tokio požiūrio pripažįstama, kad procedūra dėl įsipareigojimų neįvykdymo gali vykti „visiškai slaptai“, negalima pritarti, nes šią situaciją neišvengiamai lemia išimties, kuria siekiama apsaugoti tyrimus, ypač vykdomus, pripažinimas ir tai, kad šio sprendimo

114–117 punktuose numatytomis sąlygomis atitinkama institucija gali bendrai remtis šia išimtimi, kad apsaugotų visų vienos kategorijos dokumentų konfidencialumą. Dėl tų pačių priežasčių LPN ir į bylą įstojusios šalys negali manyti, kad jei Komisija galėjo atsisakyti konkrečiai ir individualiai nagrinėti kiekvieno atitinkamo dokumento turinį, ji negalėjo pakankamai atsižvelgti į visuomenės interesą atskleisti dokumentus pagal Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies antrą sakinį, nes ši nuostata šiuo atveju netaikoma (žr. šio sprendimo 136 punktą).

123 Tokį vertinimą patvirtina šio sprendimo 44 punkte minėtame Sprendime *Komisija prieš Technische Glaswerke Ilmenau* (54–62 punktai) pripažinti principai, dėl kurių šalys pareiškė nuomonę per posėdį.

124 Iš tiesų tame sprendime Teisingumo Teismas pripažino, kad atitinkama institucija gali remtis tam tikrų kategorijų dokumentams taikomomis bendrosiomis prezumpcijomis, nes panašūs bendro pobūdžio pagrindai gali būti taikomi prašymams suteikti galimybę susipažinti su tokio paties pobūdžio dokumentais. Teisingumo Teismo nuomone, administracinių valstybės pagalbos kontrolės procedūrų srityje tokias bendrąsias prezumpcijas gali lemti 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 659/1999, nustatantis išsamias [EB] 93 straipsnio taikymo taisykles (OL L 83, p. 1), ir teismo praktika, susijusi su teise susipažinti su Komisijos administracinės bylos dokumentais. Šiuo atžvilgiu Teisingumo Teismas priminė, kad valstybės pagalbos kontrolės procedūra, atsižvelgiant į jos bendrą schemą, yra prieš valstybę narę nukreipta procedūra, kuriai vykstant tik pastaroji turi gynybos teises, įskaitant teisę gauti tam tikrus dokumentus, kitaip nei suinteresuotieji asmenys, kurie šiuo atveju neturi teisės susipažinti su Komisijos administracinės bylos dokumentais. Teisingumo Teismas taip pat nusprendė, kad reikia atsižvelgti į šią aplinkybę, aiškinant Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje numatytą išimtį. Jei šie asmenys galėtų susipažinti su Komisijos administracinės bylos dokumentais remdamiesi

Reglamentu Nr. 1049/2001, kiltų pavojus valstybės pagalbos kontrolės sistemai (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 44 punkte minėto Sprendimo *Komisija prieš Technische Glaswerke Ilmenau* 54–59 punktus).

125 Todėl Teisingumo Teismas padarė išvadą, jog kai institucijų veiksmai patenka į EB 88 straipsniu suteiktą specifinių administracinių funkcijų sritį, reikia atsižvelgti į aplinkybę, kad vykstant valstybės pagalbos kontrolės procedūrai suinteresuotieji asmenys, kiti nei atitinkama valstybė narė, neturi teisės susipažinti su Komisijos administracinės bylos dokumentais, ir dėl to pripažinti egzistuojant bendrąją prezumpciją, kad administracinės bylos dokumentų atskleidimas iš principo kelia grėsmę tyrimo tikslų apaugai, tad atitinkama institucija gali sau leisti neatlikti išankstinio konkretaus ir individualaus atitinkamų dokumentų nagrinėjimo. Tačiau, Teisingumo Teismo nuomone, šiuo atžvilgiu suinteresuotieji asmenys išsaugo teisę įrodyti, kad konkrečiam dokumentui ši bendra prezumpcija netaikoma arba kad egzistuoja dokumento atskleidimą pateisinantis svarbesnis interesas (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 44 punkte minėto Sprendimo *Komisija prieš Technische Glaswerke Ilmenau* 60–62 punktus).

126 Reikia konstatuoti, kad kontrolė, kurią Komisija turi atlikti vykdydama pagal EB 226 straipsnį pradėtą procedūrą dėl įsipareigojimų neįvykdymo, yra administracinė funkcija, kurią vykdydama ji naudojasi didele diskrecija ir dalyvauja dvišaliame dialoge su atitinkama valstybe nare (šiuo klausimu žr. 2007 m. liepos 10 d. Teisingumo Teismo nutarties *AEPI prieš Komisiją*, C-461/06 P, neskelbiamos Rinkinyje, 24 punktą ir 2006 m. rugsėjo 5 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *AEPI prieš Komisiją*, T-242/05, neskelbiamos Rinkinyje, 28 ir 29 punktus). Be to, nusistovėjusioje teismo praktikoje pripažinta, kad skundą Komisijai pateikusių šalių, kaip antai LPN šiuo atveju, procesinė padėtis vykdant pagal EB 226 straipsnį pradėtą procedūrą dėl įsipareigojimų neįvykdymo iš esmės skiriasi nuo tos, kurioje jos atsiduria, pavyzdžiui, vykdant Bendrijos konkurencijos taisyklių įgyvendinimo procedūrą, numatytą 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų

[EB] 81 ir [EB] 82 straipsniuose, įgyvendinimo (OL L 1, 2003, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 2 t., p. 205) ir 2004 m. balandžio 7 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 773/2004 dėl bylų nagrinėjimo Komisijoje pagal Sutarties 81 ir 82 straipsnius tvarkos (OL L 123, p. 18; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 3 t., p. 81), per kurią skundo pateikėjai naudojasi specifinėmis procesinėmis garantijomis, kurių laikymosi veiksmingą kontrolę atlieka teismas, nagrinėjantis ieškinį dėl sprendimo atmesti skundą. Tačiau skundo pateikėjai pagal Komunikatą 2002/C 244/03 negali Sąjungos teisme pareikšti ieškinio dėl galimo sprendimo nutraukti jų skundo nagrinėjimą ir neturi tokių procesinių teisių, kokiomis galėtų naudotis pradėjus procedūrą pagal minėtus reglamentus, sudarančių sąlygas reikalauti, kad Komisija juos informuotų ir išklausytų (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 35 punkte minėtos Nutarties *LPN prieš Komisiją* 56 punktą ir nurodytą teismo praktiką).

127 Kadangi LPN neturi teisės per tokią procedūrą susipažinti su Komisijos administracine byla, remiantis suinteresuotųjų asmenų vykdant valstybės pagalbos kontrolės procedūrą padėties analogija reikia pripažinti, jog yra bendra prezumpcija, kad atskleidus administracinės bylos dokumentus iš principo nukentėtų tyrimų tikslų apsauga. Todėl Komisijai užtenka patikrinti, ar ši bendroji prezumpcija taikoma visiems atitinkamiems dokumentams, – ji neprivalo atlikti išankstinio konkretaus ir individualaus kiekvieno iš šių dokumentų turinio nagrinėjimo. Tačiau atsižvelgiant į tai, kad ginčijamo sprendimo priėmimo metu nagrinėjama procedūra dėl įsipareigojimų neįvykdymo nebuvo baigta, Komisija neišvengiamai turėjo remtis principu, kad ši bendroji prezumpcija taikoma visiems atitinkamiems dokumentams.

128 Šio sprendimo 125 punkte aptarta prezumpcija nereiškia, kad suinteresuotieji asmenys neturi teisės įrodyti, jog konkrečiam dokumentui, kurį prašoma atskleisti, minėta prezumpcija netaikoma arba kad esama svarbesnio visuomenės intereso atskleisti dokumentą, kaip tai numatyta Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalyje (šio

sprendimo 44 punkte minėto Sprendimo *Komisija prieš Technische Glaswerke Ilmenau* 62 punktas).

129 Dėl pirmojo aspekto reikia konstatuoti, kad nei LPN, nei į bylą įstojusios šalys nepateikė įrodymų, dėl kurių būtų galima suabejoti, ar pagrįstas vertinimas, kad visiems atitinkamiems dokumentams taikoma Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje numatyta išimtis.

130 Tokiomis aplinkybėmis kaltinimus, kad neatliktas konkretus ir individualus atitinkamų dokumentų nagrinėjimas, kad neteisėtai atsisakyta suteikti galimybę iš dalies susipažinti su minėtais dokumentais ir kad pažeistas Reglamentas Nr. 1367/2006, reikia atmesti.

131 Galiausiai, atsižvelgiant į antrojo ieškinio pagrindo trečią dalį, reikia nagrinėti, ar ginčijamame sprendime Komisija pateikė teisingą išvadą, kad nėra visuomenės intereso arba svarbesnio visuomenės intereso atskleisti atitinkamus dokumentus.

— Svarbesnis visuomenės interesas atskleisti dokumentus

132 Kalbant apie Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies paskutiniame sakinyje nurodomą svarbesnį visuomenės interesą, reikia priminti, kad pagal ginčijamą sprendimą tokio intereso šiuo atveju nėra. Anot Komisijos, Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalis, pagal kurią laikoma, kad toks svarbesnis visuomenės interesas atskleisti informaciją yra tuomet, kai prašoma informacija susijusi

su dujų ar teršalų išmetimu į aplinką, netaikoma tyrimams, kurie vykdomi dėl galimų Bendrijos teisės pažeidimų.

133 Tokioje išvadoje, kad nėra svarbesnio visuomenės intereso, kaip jis suprantamas pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalį *in fine*, nėra jokios teisės ar fakto klaidos.

134 Iš tiesų, pirma, reikia pripažinti, kad ginčijamo sprendimo priėmimo metu Portugalijos Respublikos atžvilgiu pradėta procedūra dėl įsipareigojimų neįvykdymo dar nebuvo baigta. Tad prezumpcija, kad esama svarbesnio visuomenės intereso atskleisti informaciją pagal Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies pirmą sakinį, netaikoma šiuo atveju, taigi net nereikia spręsti, ar atitinkamuose dokumentuose buvo informacijos, realiai susijusios su „dujų ar teršalų“ išmetimu į aplinką.

135 Antra, LPN ir į bylą įstojusios šalys tvirtina, kad Reglamentu Nr. 1367/2006 siekiama didesnio skaidrumo aplinkosaugos srityje nei tas, kuris garantuojamas Reglamento Nr. 1049/2001 taisyklėmis, tačiau reikia pažymėti, kad pagal Reglamento Nr. 1367/2006, kuris Reglamento Nr. 1049/2001 atžvilgiu yra *lex specialis* ir kuriuo visiškai ar iš dalies pakeičiamos arba patikslinamos kai kurios pastarojo reglamento nuostatos, kai prašymas suteikti galimybę susipažinti su informacija pateiktas dėl „informacijos apie aplinką“ arba informacijos, „susijusios su dujų ar teršalų išmetimu į aplinką“ (žr. šio sprendimo 105 straipsnį), 6 straipsnio 1 dalies pirmą sakinį kaip tik tokio didesnio skaidrumo nenumatoma, siekiant suderinti skirtingus interesus pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalį, kai atitinkami dokumentai yra vykdomos procedūros dėl įsipareigojimų neįvykdymo bylos dalis. Todėl jos negali kaltinti Komisijos, kad ši tinkamai neatsižvelgė į tokį svarbesnį visuomenės interesą atskleisti informaciją ir todėl teisingai nederino skirtingų interesų.

136 Trečia, kiek tai susiję su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje numatytos išimties taikymu, pažymėtina, kad LPN ir į bylą įstojusios šalys taip pat negali naudingai remtis Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies antru sakiniu. Iš tiesų šia nuostata numatyta tik pareiga siaurai aiškinti kitas išimtis nei nurodytosios Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies pirmame sakinyje, t. y. kitas nei numatytosios Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmoje ir trečioje įtraukose. Be to, Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies antrame sakinyje kalbama tik apie „visuomenės interesą" atskleisti informaciją, o ne „svarbesnį" visuomenės interesą, nurodytą Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pabaigoje. Todėl reikia atmesti LPN ir į bylą įstojusių šalių argumentą, kad šiuo atveju didesnio skaidrumo, visuomenės galimybės susipažinti su dokumentais, geresnio piliečio dalyvavimo sprendimų priėmimo procese ir didesnio teisėtumo principai sudaro visuomenės interesą arba svarbesnį visuomenės interesą, pateisinantį atitinkamų dokumentų atskleidimą.

137 Ketvirta, LPN remiasi savo interesu aktyviai dalyvauti vykdant nagrinėjamą procedūrą dėl įsipareigojimų neįvykdymo, kad galėtų palaikyti visuomenės interesą saugoti aplinką, kurio garantu ji, būdama NVO, jaučiasi; šiuo aspektu užtenka konstatuoti, kad teisė susipažinti su dokumentais nepriklauso nuo to, kokio pobūdžio konkretų interesą gauti prašomą informaciją galimybės su ja susipažinti prašantis asmuo gali turėti (šiuo klausimu žr. 2007 m. vasario 1 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Sison prieš Tarybą*, C-266/05 P, Rink. p. I-1233, 44 punktą).

138 Be to, per posėdį atsakydamos į Teismo klausimus LPN ir į bylą įstojusios šalys nei galėjo nurodyti jokio kito svarbesnio visuomenės intereso negu tariamas didesnio skaidrumo aplinkosaugos srityje interesas, į kurį Komisija turėjo atsižvelgti šiuo atveju taikydama Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalį *in fine*, nei paaiškinti, ar ir, jei taip, kokiu mastu prašoma informacija buvo susijusi su dujų arba teršalų išmetimu į aplinką pagal Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalį.

139 Tokiomis aplinkybėmis reikia atmesti LPN ir į bylą įstojusių šalių kaltinimą, kad Komisija neatsižvelgė į visuomenės interesą arba svarbesnį visuomenės interesą atskleisti nagrinėjamą informaciją apie aplinką ir konkrečiai nesuderino skirtingų interesų pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalį *in fine*; nėra reikalo nagrinėti kitų LPN ir į bylą įstojusių šalių šiuo klausimu pateiktų argumentų.

140 Vadinasi, pirmąjį ir antrąjį ieškinio pagrindus reikia visiškai atmesti kaip nepagrįstus, todėl reikia atmesti ieškinį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

141 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi LPN bylą pralaimėjo tiek, kiek jos ieškinys susijęs su dokumentais ir dokumentų dalimis, su kuriais jai nesuteikta galimybė susipažinti, ji turi padengti Komisijos išlaidas pagal šios pateiktus reikalavimus.

142 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 4 dalies pirmą pastraipą įstojusios į bylą valstybės narės padengia savo bylinėjimosi išlaidas. Todėl Danijos Karalystė, Suomijos Respublika ir Švedijos Karalystė turi padengti savo bylinėjimosi išlaidas.

143 Be to, pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 6 dalį, jeigu byloje nereikia priimti sprendimo, Teismas išlaidų klausimą sprendžia savo nuožiūra. Šiuo atžvilgiu reikia konstatuoti, kad jei LPN vykstant procesui nebūtų gavusi galimybės susipažinti su tam tikrais dokumentais ir dokumentų dalimis, ji būtų pralaimėjusi bylą dėl viso savo ieškinio dėl šio sprendimo 99–140 punktuose pateiktų motyvų. Todėl ji turi padengti visas savo ir Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (trečioji kolegija)

nusprendžia:

1. **Atmesti ieškinį tiek, kiek jis susijęs su dokumentais ir dokumentų dalimis, su kuriais 2008 m. spalio 24 d. Komisijos sprendimu SG.E.3/MIB/psi D (2008) 8639 *Liga para Protecção da Natureza* (LPN) atsisakyta suteikti galimybę susipažinti.**

2. **Dėl likusios ieškinio dalies sprendimo priimti nereikia.**

3. **LPN padengia savo ir Europos Komisijos bylinėjimosi išlaidas.**

4. **Danijos Karalystė, Suomijos Respublika ir Švedijos Karalystė padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Azizi Cremona Frimodt Nielsen

Paskelbta 2011 m. rugsėjo 9 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.

II - 6076

Turinys

Teisinis pagrindas ..... II - 6029

Reglamentas (EB) Nr. 1049/2001 ..... II - 6029

Reglamentas (EB) Nr. 1367/2006 ..... II - 6031

Faktinės aplinkybės ..... II - 6033

Procesas ir šalių reikalavimai ..... II - 6040

Dėl teisės ..... II - 6043

Prašymas nepriimti sprendimo ..... II - 6043

Šalių argumentai ..... II - 6043

Bendrojo Teismo vertinimas ..... II - 6045

Panaikinimo pagrindų santrauka ..... II - 6048

Pirmasis ir antrasis ieškinio pagrindai: pažeistas Reglamentas Nr. 1367/2006 ir Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečia įtrauka ..... II - 6049

Šalių argumentai ..... II - 6049

— Dėl ieškinio pirmojo pagrindo: pažeistas Reglamentas Nr. 1367/2006 ..... II - 6049

— Dėl ieškinio antrojo pagrindo: pažeista Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečia įtrauka ..... II - 6054

Bendrojo Teismo vertinimas ..... II - 6060

— Pirminės pastabos ..... II - 6060

— Reglamento Nr. 1367/2006 nuostatos, susijusios su Komisijos pareigos nagrinėti apimtimi . . . . . II - 6062

— Reikalavimai, kuriais reglamentuojama Komisijos pareiga nagrinėti . . . . . II - 6064

— Komisijos pareigos nagrinėti atitinkamus dokumentus laikymasis . . . . . II - 6067

— Svarbesnis visuomenės interesas atskleisti dokumentus . . . . . II - 6072

Dėl bylinėjimosi išlaidų . . . . . II - 6075